

Sygn. akt I CNP 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi A. S. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt XXVII Ca [...], wydanego w sprawie
z powództwa A. S.
przeciwko Miastu W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 stycznia 2018 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powódkę A.S. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 czerwca 2016 r. podlega odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.).

Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego wyroku - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wywodu dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarta w złożonej skardze argumentacja ograniczająca się jedynie do wywodu dotyczącego dopuszczalności skargi kasacyjnej i powołanie w tym zakresie art. 398² § 1 k.p.c. nie może być uznana za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

aw

jw